

og dygtige Auditørkræfter. Endnu skal jeg kun berøre eet eneste Punkt under § 25. Der er der nævnt forskellige Embedsmænd og Funktionærer, der ikke skulle lide noget Afdrag, naar der tildeles dem Tjenesteboliger. Paa Finansloven er der en Bestemmelse, der siger, at Kasernekommandanterne under lignende Bilskaar heller ikke skulle lide Afdrag. Jeg tillader mig at henstille, om det ikke vilde være det Naturligste at overføre denne Bestemmelse til Lønningsloven og lade den gaa ud paa Finansloven, hvor den staar som Anmærkning. Dertil skal jeg indskrænke mig.

Bajer: Den Bemærkning, jeg ønskede at fremsætte ved denne Leilighed, skal jeg knytte til § 14, hvor der omtales Honorarer til Kapitainer og Lieutenanter, der ere Kompagni- og Batterichefer i Forstærkningen. Det ærede Medlem, der nu havde Ordet (N. P. Jensen), omtalte allerede ved Finanslovens 1ste Behandling denne Sag. Jeg tror, at dette er det rette Sted for mig til at faae Leilighed til at fremdrage denne Sag, da jeg tidligere er bleven misforstaaet. Jeg blev ogsaa misforstaaet af min ærede Sidemand tilhøire (Vossen), da han i forrige Samling indbragte Forslag til Lov om Tillæg til Loven om Hærens Ordning. Han mente, at han særlig havde indkommet mine Ønsker med at holde paa Forstærkningsofficerernes Domicilbestemmelse. Jeg er bleven misforstaaet i den Henseende. Jeg mener, at det vilde være rigtigt at fastholde denne Bestemmelse, forsaavidt man virkelig vil give de Folk Noget at bestille. Jeg mener, at de skulle have Ledelsen af Gymnasitilundervisningen i alle Skoler, ogsaa i Landsbyskolerne, og idetmindste et virksomt Tilsyn med, om end ikke selve Ledelsen af Skyttebevægelsen. Derjom man vil gaa den Vej, da vil det vist ogsaa blive nødvendigt at forhøje Honorarerne, som for Dieblikket ere 800 Kr., thi det vil neppe være muligt for de Paagjældende at leve af disse Honorarer i Forbindelse med den Pension, de have, naar de virkelig faae deres Lid fuldt besat, da det i saa Fald bliver nødvendigt for dem aldeles at ofre sig til denne Gjerning. Men vil man ikke gaa den Vej, saa maa man hellere idag end imorgen have Hjemstedsbestemmelsen. Altsaa: Enten—eller. Jeg har ønsket at fremsætte denne Bemærkning, inden den høitæredede Krigsminister, som jeg haaber, tager Ordet, fordi jeg og, jeg tror, Mange vilde sætte Pris paa at vide, om den høitagede Krigsminister er

stemt for at gaa den ene eller den anden af disse to Veie.

Lvermoes: Ogsaa jeg tror, at der ikke er megen Anledning til at behandle Principerne i denne Lov, idet jo dette Lovforslag tidligere har været under Forhandling, og der derhos ikke kan være Tale om ved en Institution som Hæren at gjennemføre det samme Princip, som sælges paa andre Lønningslove, nemlig at sætte en fast Begyndelsesgage for de forskellige Klasser med Alderstillæg. Jeg skal derfor ogsaa kun tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til Enkeltheder i Lovforslaget, men skal holde mig til saadanne Punkter, hvor der er Tale om Principer, der ere lagte til Grund. Hvad da først angaar § 4, findes der i Slutningen af denne Paragraf en Bestemmelse, hvis Vedtagelse jeg meget vil anbefale det høie Thing. Der er nemlig Tale om Fordelingen paa de forskellige Lønningsklasser, og det hedder da tilfids: „Naar af en Tjenestegrad, der er delt i flere Lønningsklasser, ikke alle Numre ere befatte, regnes de ledige Numre som værende af de laveste Lønningsklasser.“ Det vil jo hovedsagelig være for de lavest Stillede, at der kan være Tale derom, og det vil ikke kunne negtes, at der er noget overordentlig Ubilligt i, at en Mand ikke kan rykke op i en høiere Lønningsklasse, fordi de lavere Numre ere ubefatte. Det er det, der er Tilfældet for Dieblikket i Lønningsloven, og som denne Bestemmelse vil raade Bod paa. Jeg vil meget anbefale den til det høie Things venlige Opmærksomhed. Med Hensyn til Underklassernes Fordeling paa Lønningsklasserne, som jo findes i § 10, har jeg for mit Vedkommende ikke noget Særligt derved at bemærke. Jeg er dog noget uenig med det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) med Hensyn til Fordelingen af Sergenter, Oversergenter og Stabssergenter, idet han ønskede og fandt det naturligt, at Fordelingen ordnedes regimentsvis. Jeg vil ganske vist indrømme, at der er Noget, der kan tale derfor; men paa den anden Side kan der ogsaa derved opstaa temmelig store Uretfærdigheder, thi det kan jo meget godt være, at Avancementet i et Regiment er meget daarligere end i et andet Regiment, og at der saaledes kan blive en Ubillighed i Fordelingen paa Lønningsklasserne, som bedre ubjævnnes i det Dieblik, Fordelingen sker paa et større Omraade. Jeg vil sige, at naar jeg havde Valget, vilde jeg